

ประกาศเทศบาลเมืองเชียงราย

เรื่อง กำหนดเขตควบคุม การเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ ภายในเขตเทศบาลเมืองเชียงราย

ด้วยปัจจุบันปรากฏว่าได้มีการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ อาทิเช่น โค กระบือ แพะ แกะ ในที่หรือทางสาธารณะ ซึ่งสัตว์เหล่านี้ได้ถ่ายมูลหรือกีดกินพืชผลของประชาชนตามบ้านเรือนและในที่หรือทางสาธารณะ ก่อให้เกิดเหตุเดือดร้อนรำคาญให้กับประชาชนในชุมชนต่างๆ ภายในเขตเทศบาลเป็นอย่างมาก รวมถึงมีผลกระทบต่อการรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม การจราจร หรือทำให้สาธารณสุขสมบัติของทางราชการเสียหายก่อนถึงเวลาอันควร

นายกเทศมนตรีเมืองเชียงราย ในฐานะเจ้าพนักงานท้องถิ่น ตาม ข้อ ๔ แห่งเทศบัญญัติเทศบาลเมืองเชียงราย เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๔๓ ตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ. ๒๕๓๕ ตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ จึงกำหนดเขตพื้นที่ภายในเขตเทศบาลทั้งหมด เป็นเขตพื้นที่ห้ามมิให้ผู้ใดเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ ตามข้อ ๕ แห่งเทศบัญญัติเทศบาลเมืองเชียงราย เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๔๓ ในที่หรือทางสาธารณะหากผู้ใดฝ่าฝืนต้องระวางโทษปรับไม่เกิน ๕,๐๐๐ บาท ตามมาตรา ๗๓ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และโทษตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

ประกาศนี้ให้ใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๑ พฤศจิกายน ๒๕๔๓ เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๑๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๓

วันชัย จงสุทธนามณี

(นายวันชัย จงสุทธนามณี)

นายกเทศมนตรีเมืองเชียงราย

บันทึก

หลักการและเหตุผล

ประกอบร่างเทศบัญญัติเทศบาลเมืองเชียงราย
เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๓

หลักการ

เพื่อปฏิบัติการควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ ให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติการ
สาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

เหตุผล

เนื่องจากพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ได้ประกาศใช้บังคับและมีผลให้
ยกเลิกพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พุทธศักราช ๒๔๘๔ จึงเป็นการสมควรทำการแก้ไขปรับปรุง
เทศบัญญัติเรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ ให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการสาธารณสุข
พ.ศ. ๒๕๓๕ และกฎกระทรวงเพื่อประโยชน์ในการรักษาภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพ
ของประชาชนในท้องถิ่น หรือเพื่อป้องกันอันตรายจากเชื้อโรคที่เกิดจากสัตว์ โดยกำหนดให้ส่วนหนึ่งส่วนใด
หรือทั้งหมดของพื้นที่ในเขตเทศบาลเมืองเชียงรายเป็นเขตควบคุมการเลี้ยงหรือการปล่อยสัตว์และกำหนด
ให้เป็นเขตห้ามเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์บางชนิดหรือบางประเภทโดยเด็ดขาด หรือไม่เกินจำนวนที่กำหนด
หรือเป็นเขตที่การเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์บางชนิดหรือบางประเภทต้องอยู่ภายใต้มาตรการอย่างใดอย่างหนึ่ง
ซึ่งการดำเนินการดังกล่าว มาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ให้กระทำโดย
ออกเป็นข้อกำหนดของท้องถิ่นจึงจำเป็นต้องตราเทศบัญญัตินี้

เทศบัญญัติเทศบาลเมืองเชียงราย
เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์

พ.ศ. ๒๕๔๓

โดยที่เป็นการสมควรตราเทศบัญญัติเทศบาลเมืองเชียงราย ว่าด้วยการควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖๐ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๘๖ แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๑๐ ประกอบกับมาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ เทศบาลเมืองเชียงรายโดยความเห็นชอบจากสภาเทศบาลเมืองเชียงราย และโดยอนุมัติของผู้ว่าราชการจังหวัดเชียงรายจึงตราเทศบัญญัติขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑. เทศบัญญัตินี้เรียกว่า “เทศบัญญัติเทศบาลเมืองเชียงราย เรื่องการควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๔๓”

ข้อ ๒. เทศบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในเขตเทศบาลเมืองเชียงราย เมื่อได้ประกาศโดยเปิดเผยที่สำนักเทศบาลเมืองเชียงรายแล้วเจ็ดวัน

ข้อ ๓. ให้ยกเลิก

(๑) เทศบัญญัติเทศบาลเมืองเชียงราย เรื่อง ควบคุมสุนัขและสัตว์อื่นซึ่งเป็นหรือแสดงอาการว่าเป็นโรคกลัวน้ำ พุทธศักราช ๒๔๘๒

(๒) เทศบัญญัติเทศบาลเมืองเชียงราย เรื่อง ควบคุมสัตว์ซึ่งเป็นเหตุรำคาญและอาจเป็นอันตรายแก่ประชาชน พุทธศักราช ๒๔๘๒

(๓) เทศบัญญัติเทศบาลเมืองเชียงราย เรื่อง ควบคุมสัตว์ซึ่งเป็นเหตุรำคาญและอาจเป็นอันตรายแก่ประชาชน (ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช ๒๕๐๔

บรรดาเทศบัญญัติ กฎ ข้อบังคับ ระเบียบ และคำสั่งอื่นใดในส่วนที่ได้ตราไว้แล้วในเทศบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับเทศบัญญัตินี้ ให้ใช้เทศบัญญัตินี้แทน

ข้อ ๔. ในเทศบัญญัตินี้

“การเลี้ยงสัตว์” หมายความว่า การมีสัตว์ไว้ในครอบครองและดูแลเอาใจใส่ บำรุงตลอดจนให้อาหารเป็นอาจิม

“การปล่อยสัตว์” หมายความว่า การสละการครอบครองสัตว์หรือปล่อยสัตว์ให้อยู่นอกสถานที่เลี้ยงสัตว์โดยปราศจากการควบคุม

“เจ้าของสัตว์” หมายความว่ารวมถึง ผู้ครอบครองสัตว์ด้วย

“สถานที่เลี้ยงสัตว์” หมายความว่า คอกสัตว์ กรงสัตว์ ที่ขังสัตว์ หรือที่เลี้ยงสัตว์

“ที่หรือทางสาธารณะ” หมายความว่า สถานที่หรือทางซึ่งมิใช่เป็นของเอกชนและประชาชนสามารถใช้ประโยชน์หรือสัญจรได้

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกเทศมนตรีเมืองเชียงราย

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับแต่งตั้งจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งได้รับแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นให้ปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และเทศบัญญัตินี้

“สัตว์แพทย์” หมายความว่า สัตว์แพทย์ของเทศบาลเมืองเชียงราย และหมายความว่ารวมถึง สัตวแพทย์ผู้ซึ่งปฏิบัติงานในส่วนราชการอื่นของรัฐ

ข้อ ๕. ให้เทศบาลเมืองเชียงราย เป็นเขตควบคุมการเลี้ยงสัตว์ ดังต่อไปนี้

๑. ช้าง
๒. ม้า
๓. ลา พ่อ
๔. โคน
๕. กระบือ
๖. สุกร
๗. แพะ
๘. แกะ
๙. กวาง
๑๐. ห่าน
๑๑. เป็ด
๑๒. ไก่
๑๓. สุนัข
๑๔. แมว
๑๕. งู
๑๖. จระเข้
๑๗. นก
๑๘. ปลาปิ่นย่า
๑๙. สัตว์มีพิษและสัตว์ร้ายต่าง

ให้นายกเทศมนตรีเชียงราย มีอำนาจกำหนดประเภทและชนิดของสัตว์ที่ต้องควบคุม การเลี้ยงเพิ่มเติม ทั้งนี้ โดยอาจควบคุมการเลี้ยงเฉพาะในเขตท้องที่ใดท้องที่หนึ่งหรือเต็มพื้นที่เขตเทศบาล เมืองเชียงราย

ข้อ ๖. นอกจากการเลี้ยงสัตว์ตามปกติวิสัยแล้ว เจ้าของสัตว์ต้องปฏิบัติ ดังต่อไปนี้

- (๑) จัดให้มีสถานที่เลี้ยงสัตว์ที่มั่นคงแข็งแรงตามความเหมาะสมแก่ประเภทและชนิดของ สัตว์และมีขนาดเพียงพอแก่การดำรงชีวิตของสัตว์ มีแสงสว่างและการระบายอากาศที่ เพียงพอ มีระบบการระบายน้ำที่ถูกสุขลักษณะ และมีระบบบำบัดของเสียที่เกิดขึ้น อย่างถูกสุขลักษณะ
- (๒) รักษาสถานที่เลี้ยงสัตว์ให้สะอาดอยู่เสมอ
- (๓) กำจัดซากสัตว์และมูลสัตว์ให้ถูกสุขลักษณะ
- (๔) จัดให้มีการสร้างเสริมภูมิคุ้มกัน โรคในสัตว์เพื่อป้องกัน โรคติดต่อจากสัตว์มาสู่คน โดยสัตวแพทย์
- (๕) ให้เลี้ยงสัตว์ในสถานที่ของตน
- (๖) ไม่เลี้ยงสัตว์ในสถานที่ที่นายกเทศมนตรีเมืองเชียงรายกำหนด

ข้อ ๗. ในกรณีที่มีเหตุควรสงสัยว่าสัตว์ที่เลี้ยงนั้นเป็น โรคอันอาจเป็นอันตรายแก่สุขภาพของ บุคคลทั่วไป ให้เจ้าของสัตว์แยกกักกันสัตว์นั้นไว้ต่างหาก และแจ้งให้สัตวแพทย์ของเทศบาลเมืองเชียงราย ทราบ และต้องปฏิบัติตามคำแนะนำของสัตวแพทย์

ข้อ ๘. ให้นายกเทศมนตรีเมืองเชียงราย มีอำนาจกำหนดการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์หรือ ห้ามการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์เฉพาะเขตควบคุมการปล่อยสัตว์ เฉพาะในเขตท้องที่ใดท้องที่หนึ่งหรือเต็มพื้นที่ เขตเทศบาลเมืองเชียงราย ความในวรรคหนึ่งไม่ใช่บังคับแก่การปล่อยสัตว์เพื่อการกุศลตามประเพณี

ข้อ ๙. เจ้าของสัตว์จะต้องควบคุมดูแลสัตว์ของตนมิให้ก่ออันตรายหรือก่อเหตุรำคาญแก่ผู้อื่น

ข้อ ๑๐. ห้ามมิให้ผู้ใดเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ ตามข้อ 5 ในที่หรือทางสาธารณะซึ่งอยู่ภายใน เขตเทศบาลเมืองเชียงราย

ข้อ ๑๑. ในกรณีที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นพบสัตว์ในที่หรือทางสาธารณะ ซึ่งอยู่ภายใน เขตเทศบาลเมืองเชียงราย และบริเวณริมแม่น้ำหรือเขตควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์โดยไม่ปรากฏ เจ้าของ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจกักสัตว์ดังกล่าวไว้ในที่สำหรับกักสัตว์ซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นจัดไว้ เป็นเวลาอย่างน้อยสามสัปดาห์

ข้อ ๑๒. เมื่อได้จับและนำสัตว์มากักไว้ตามความในข้อ ๑๑ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นปิด ประกาศไว้ ณ ที่สำนักงานเทศบาลเมืองเชียงราย เพื่อให้ผู้เป็นเจ้าของมารับคืนไป

ข้อ ๑๓. เมื่อพ้นกำหนดเวลากักสัตว์ ตามข้อ ๑๑ แล้ว ยังไม่มีผู้ใดมาแสดงหลักฐานการเป็นเจ้าของเพื่อรับสัตว์คืน ให้สัตว์นั้นตกเป็นของเทศบาลเมืองเชียงราย แต่ถ้าการกักสัตว์ไว้ล่าช้าก่อให้เกิดอันตรายแก่สัตว์นั้นและสัตว์อื่น หรือต้องเสียค่าใช้จ่ายเกินสมควร เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะจัดการขายหรือขายทอดตลาดสัตว์นั้นตามควรแก่กรณีก่อนถึงกำหนดเวลาดังกล่าวก็ได้ เงินที่ได้จากการขายหรือขายทอดตลาดเมื่อได้หักค่าใช้จ่ายในการขายหรือขายทอดตลาดและค่าเลี้ยงดูสัตว์แล้ว ให้เก็บรักษาไว้แทนสัตว์

ในกรณีที่มีได้มีการขายหรือทอดตลาดสัตว์ตามวรรคหนึ่ง และเจ้าของสัตว์มาขอรับสัตว์คืนภายในกำหนดเวลาตามข้อ ๑๑ เจ้าของสัตว์จะต้องเป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายสำหรับการเลี้ยงดูสัตว์ให้แก่เทศบาลเมืองเชียงราย ตามจำนวนที่ได้จ่ายจริงด้วย

ในกรณีที่ปรากฏว่าสัตว์ที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นพบนั้นเป็นโรคติดต่ออันอาจเป็นอันตรายต่อประชาชน ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจทำลายหรือจัดการตามที่เห็นสมควรได้

ข้อ ๑๔. เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และเทศบัญญัตินี้ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่น เจ้าพนักงานสาธารณสุข และพนักงานเจ้าหน้าที่ มีอำนาจดังต่อไปนี้

- (๑) มีหนังสือเรียกบุคคลใดมาให้ถ้อยคำหรือแจ้งข้อเท็จจริง หรือทำคำชี้แจงเป็นหนังสือให้ส่งเอกสารหลักฐานใดเพื่อตรวจสอบหรือเพื่อประกอบการพิจารณา
- (๒) เข้าไปในอาคารหรือสถานที่ใด ๆ ในเวลาระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นและพระอาทิตย์ตก หรือในเวลาทำการเพื่อตรวจสอบหรือควบคุมให้เป็นไปตามเทศบัญญัติหรือตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ในการนี้ ให้มีอำนาจสอบถามข้อเท็จจริงหรือเรียกหลักฐาน ที่เกี่ยวข้องจากเจ้าของหรือ ผู้ครอบครองอาคารหรือสถานที่นั้น
- (๓) แนะนำให้เจ้าของสัตว์ปฏิบัติให้ถูกต้องตามเทศบัญญัติหรือตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕
- (๔) ยึดหรืออายัดสิ่งของใด ๆ ที่อาจก่อให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพของประชาชนเพื่อประโยชน์ในการดำเนินคดีหรือเพื่อนำไปทำลายในกรณีจำเป็น
- (๕) เก็บหรือนำสิ่งของใด ๆ ที่สงสัยว่าจะไม่ถูกสุขลักษณะหรือจะก่อให้เกิดเหตุรำคาญจากอาคารหรือสถานที่ใด ๆ เป็นปริมาณตามสมควรเพื่อเป็นตัวอย่างในการตรวจสอบตามความจำเป็นได้โดยไม่ต้องใช้ราคา

ข้อ ๑๕. หากเจ้าของสัตว์ปฏิบัติไม่ถูกต้องตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ กฎกระทรวง หรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือเทศบัญญัตินี้หรือคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้เจ้าของสัตว์แก้ไขหรือปรับปรุงให้ถูกต้องได้ และถ้าเจ้าของสัตว์ไม่แก้ไขหรือถ้าการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์นั้นจะก่อให้เกิดหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าจะเกิดอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพของประชาชน เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะสั่งให้ผู้นั้นหยุดเลี้ยงสัตว์ทันทีเป็นการชั่วคราวจนกว่าจะเป็นที่พอใจแก่เจ้าพนักงานท้องถิ่นว่าปราศจากอันตรายแล้วก็ได้

คำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามวรรคหนึ่ง ให้กำหนดระยะเวลาที่จะต้องปฏิบัติตามคำสั่งไว้ตามสมควรแต่ต้องไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน เว้นแต่เป็นกรณีที่มีคำสั่งให้หยุดดำเนินการทันที

ข้อ ๑๖. ถ้าเจ้าพนักงานสาธารณสุขตรวจพบเหตุที่ไม่ถูกต้องหรือมีการกระทำใด ๆ ที่ฝ่าฝืนพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือเทศบัญญัตินี้ในอันที่จะมีผลกระทบต่อสภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชนหรือจะเป็นอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพของประชาชนเป็นส่วนรวมซึ่งสมควรจะดำเนินการแก้ไขโดยเร่งด่วน ให้เจ้าพนักงานสาธารณสุขมีอำนาจออกคำสั่งให้เจ้าของสัตว์แก้ไขหรือระงับเหตุนั้นหรือดำเนินการใด ๆ เพื่อแก้ไขหรือระงับเหตุนั้นได้ตามสมควรแล้วให้แจ้งเจ้าพนักงานท้องถิ่นทราบ

ข้อ ๑๗. ในกรณีที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีคำสั่งตามเทศบัญญัติ ข้อ ๑๕ หรือในกรณีที่เจ้าพนักงานสาธารณสุขมีคำสั่งตามเทศบัญญัติ ข้อ ๑๖ ผู้ที่ได้รับคำสั่งไม่พอใจคำสั่งดังกล่าว ผู้นั้นมีสิทธิอุทธรณ์ต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข ภายในสามสิบวันนับแต่ทราบคำสั่ง

การอุทธรณ์ตามวรรคหนึ่งไม่เป็นเหตุทุเลาการบังคับตามคำสั่ง เว้นแต่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขจะเห็นสมควรให้มีการทุเลาการบังคับตามคำสั่งนั้นไว้ชั่วคราว

คำสั่งของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขให้เป็นที่สุด

ข้อ ๑๘. ผู้ใดฝ่าฝืนเทศบัญญัติข้อ ๕ ถึงข้อ ๑๐ มีความผิดตามมาตรา ๗๓ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๑๙. ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามหนังสือเรียก หรือไม่ยอมแจ้งข้อเท็จจริงหรือไม่ส่งเอกสารหรือหลักฐานหรือขัดขวางหรือไม่อำนวยความสะดวกในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือเจ้าพนักงานสาธารณสุขหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ ตามเทศบัญญัติข้อ ๑๔ มีความผิดมาตรา ๗๕ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๒๐. ผู้ดำเนินการผู้ใด ดำเนินการในระหว่างที่มีคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นให้หยุดดำเนินการตามเทศบัญญัติ ข้อ ๑๕ โดยไม่มีเหตุผลหรือข้อแก้ตัวอันสมควร มีความผิดตามมาตรา ๘๐ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๒๑. ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานสาธารณสุข ตามเทศบัญญัติ ข้อ ๑๖ โดยไม่มีเหตุหรือข้อแก้ตัวอันสมควร หรือขัดขวางการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงานสาธารณสุข มีความผิดมาตรา ๘๑ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๒๒. ให้นายกเทศมนตรีเมืองเชียงราย มีหน้าที่รักษาการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ หรือคำสั่ง เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่ ๑๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๓

วันชัย จงสุทธานามณี
(นายวันชัย จงสุทธานามณี)
นายกเทศมนตรีเมืองเชียงราย

อนุมัติ

สำเร็จ ปุณโยปกรณ์
(นายสำเร็จ ปุณโยปกรณ์)
ผู้ว่าราชการจังหวัดเชียงราย